

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Tiek praėjusiais, tiek šiais metais „Salamiesčio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai vieni iš pirmųjų rajone pieno gavyboje. Tai nenuostabu. Užsukę į gyvulininkystės fermas jūs įsitikinsite, kad ten dirba tik jaunai žmonės. O ten kur jaunystė, kur dega jaunatviškas ryžtas, vyksta stebuklai. Labai gerai daro šio kolūkio valdyba, partinė organizacija, kad darbu į gyvulininkystės fermas parinko ir rekomendavo tokias energingas komjaunuoles, jaunuoles kaip Regina Lauciūtė, Aldona Janušauskaitė, Laima Karoblytė, Genė Bučytė, Danutė Slekytė, Aldona Petrikėnaitė, Janina Bernotaitė, Regina Janilionytė ir nemaža kitų. Melžėjos šiais metais iš kiekvienos karvės išpailiejojo primelžti po 3100–3800 kg pieno. Savo žodį jaunosios melžėjos garbinagai tęsi, jau šių metų pirmąsiais mėnesiais viršydamos išpailiejojimus.

Deja jaunų žmonių rajono kolūkuose, o ypač darbe, dar labai trūksta. Pvz., nepasakysi, kad „Aukštupėnų“ kolūkyje nėra jaunimo. Kam teko praėjusiais metais pabuvoti kolūkyje, kada vyko pats karščiausias darbmetis nuimant derlių, dažnai galima būdavo išgirsti tokius vyresnio amžiaus kolūkiejų pokalbius:

— Skubėkime, vyručiai, dirbkime už du, nes jaunųjų pagalbos vistiek nesulauksime. Jie jau antra savaitė prie klubo skaityklos repetuoja, šoka.

Niekas mūsu visuomenē nešmerkta pašlīdzcīnību, kultūrinio pramoju. Bet viskas turī būtī atliekama laisvu laiku, po darbo. Ir didžiāla gēda tiems jaunuoliāms, kada jū tēvai ir artimieji dirba, o jie tik naudojasi jū darbo vaisiāls. Tikrai „Aukštupēnū“ kolūkio partinė organizacija, o taip pat komjaunimo organizacija ir jos sekretorius M. Jankauskaitė bevelk nieko nenuveikē, kad daugiau komjaunuoliū ir jaunuoliū dirbtu laukīnīnkystēje.

Rajono kolūkiuose dar pasitaiko tokių jaunuolių, kurie, savo nedalyvavimu darbe, žemina tarybinio žmogaus vardą. „Sakalo“ kolūkyje Krepsliųų kaime gyvena Petras Valčiūnas. Palyginti, tai jaunas žmogus. Tačiau jis gyvena parazitinių gyvenimą. Kolūkyje visiškai nedirba. Taip pat vyro tinginio pėdomis pasuko ir trečioji jo žmona.

Kodēl gi kolūkio partinei ir komjaunimo organizācijoms nepasitērauti, kieno darbo sākaltā gyvena šie žmonės. Kai kas net teigia, kad jie eina blogesniu keliu. Retkia visuomeninēms organizācijoms, visuomenē juos griežčiau kontroliuoti, priversti dirbti.

Savo laiku padarē namaža kladu Alfonso Baltrūnas taip pat iš Kreipšiukų kalmo. Dabar, susidomėjus visuomeninėms organizacijoms, šis vaikinai neblogai dirba statybinių brigadoje.

Rimtos kritikos iš aukštesnių organizacijų susilaukė komjaunimo rajono komitetas, kurio darbuotojai dar vis mažai rekomenduoja darbui į svarbiausius gamybos barus komjaunuolius, jaunuolius. Didelė dalis abiturientų nedirba gamyboje, nors nepasitaisius, kad jaunų, energingų žmonių rajono kollektuose labai pasigendama.

Jaunuoli, jaunuole! Apie jūsu jaunystē kalba darbas. Ypač laimē kurti kunistinē visuomenē tiems, kuriems teks jo īpaši gyventi.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

**apie Lietuvos Komunistų partijos
Centro Komiteto plenumą**

1961 m. kovo 17–18 d. d.
įvyko eilinis Lietuvos KP CK
VI plenumas.

Plenumas apsvairstė klausimą dėl Lietuvos KP suvažiavimo sušaukimo ir nutarė, kad Lietuvos Komunistų partijos XIII suvažiavimą sušaukti 1961 m. rugsėjo 27 d. Nutarimas šiuo klausimu skelbiamas.

Plenumas apsvaustė klausimą dėl priemonių, siekiant įvykdyti TSKP CK sausio Plenumo nutarimą žemės ūkio produktų gamybai ir supirkimui didinti. Pranešimą šiuo klausimu padarė Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius A. Sniečkus.

Svarstytu klausimu priimtas
atitinkamas nutarimas.

Plenumas taip pat apsvaistė organizacinį klausimą ir priėmė nutarimą pašalinti iš Lietuvos KP CK narių P. Variakojį ir iš kandidatų į Lietuvos KP CK narius — V. Maniką.

Plenumo darbe dalyvavo partijos miestų ir rajonų komitetų pirmieji sekretoriai, partijos rajonų komitetų sekretoriai, kurių žiniijoje yra žemės ūkio klausimai bei organizacinis partinis darbas, miestų ir rajonų vykdomųjų komitetų pirmininkai, rajonų žemės ūkio inspekcijų viršininkai ir respublikos partinis aktyvas.

IS KOLŪKIŲ KORESPONDENTŲ POSTŲ

Melžējos nori zinoti

„Naujo gyvenimo“ ūkyje yra kolūkio gyvulininkystės darbuotojai sąžiningai dirba, kovoja, kad jau nuo pirmųjų šių metų mėnesių būtų sėkmingai vykdomi socialistiniai įsipareigojimai pilno gavyboje. Neblogų rezultatų pasiekė kolūkio karvių melžėjos Boleslova Misiūnaitė ir Akvilė Tamošiūnienė. Tačiau socialistiniam lenktyniavimui plisti kol-

dar rimtų Dažnai fermos vedė-
savo laiku ja į melžėjų klausi-
tirbo galvi- mus atsako:

redēja zoo- — Jums nēra rei-
lida Vīks- kalo žinoti...

Tai kam gi, tada, turī rūpēti primelžlamo pieno kiekis, jaigu ne melžējoms? Jū vienlītelis tikšas — primelžti kaļp galima daugiau pieno, slekti, kad šis plenas būtu riebesnis. Čia i pagalba melžējoms ir tuļi ateiti galvjū fermos vedēja.

J. ŠPOKAS

Pieno galėtų būti daugiau

Per pirmuosius šių metų mėnesius mūsų kolūkyje labai mažai primelžtu pieno. Vidutiniškai iš karvės per dieną neprimelžiama net 4 kg pieno. Nors melžėjos tr sten-giusi, tačiau ne viskas nuo jų vienų priklauso. Pagrindinė klaidis — stoka pašarų.

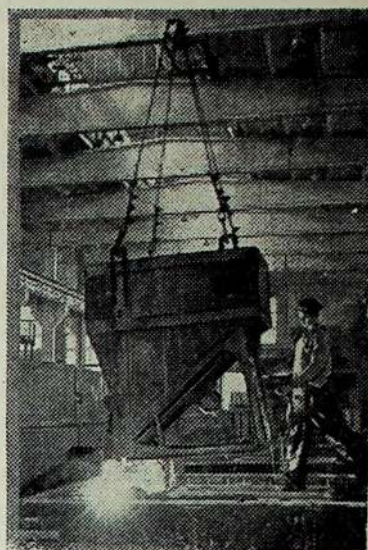
Jau prieš metus laiko kolakio valdyba priėmė nutarimą, po to ir visuotinis kolakiečių susirinkimas patvirtino, kad kiekvienas kolakietis gali laikyti ne daugiau kaip po vieną karvę. Bet kolakėje yra „išimčių“. Kolakietis Kazys Namejūnas ir jo šeima gyvena Šimonių miestelyje.

Šeima susideda iš 3 narių: tai pats K. Namejūnas, žmona ir dukte Genė. Bet pastaroji kolakinėje gamyboje visai nedalyvauja. Pats Namejūnas laiko dvi karves, kurioms pašarų nestinga. Mat, Namejūnas šeria visuomeninius arklius, ir dalis kolakių pašarų tenka jo asmeninėms karvėms. Panašių pašarų grobstymo faktų kolūkyje yra ir daugiau.

Štai dėl ko visuomeniniams gyvuliams trūksta pašarų, mažai gaunama pieno. Taip toliau testis negali.

A. ŽEMAITIS
T. TRIZNICKAS

M. Melnikaitis v. kolokis

Vilniaus gelžbetoninių dirbinių gamykloje pilnu pajėgumu pradeda veikti naujas namų gamybos cechasis. Jame gaminamos namų sienos, perdengimai, laiptai ir kitos detalės. Per metus cechasis gali pagaminti daugiau kaip 1000 butų detales.

Nuotraukoje: naujas namų gamybos cechasis.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

•••••

Iskoluklu
nanetsa

Kukurūzu augintojai pasiruošę

Neblogā kukurūzu derlti praesjais metais lāaugino «Adomynēs» kolūķio žemdirbiai. Vidutiniškai iē ha buvo gauta po 450 cēt žaliosios masės. Šiais metais kolūķio žemdirbiai pasirūy gavit dar gausenį kukurūzų derlti visame 77 ha plote.

Kukurūzų auginimui kolūkiečiai pildė pasirošę. Į kukurūzų auginimą skirtas dirvas jau išveža dauglaukiai, kaip 3300 tonų organinių trąšų, sėjama paruošta technika. Visuose pasirošimuose darbuose pirmąja antros brigados kukurūzų auginimo grandies nariai, kurių grandininku dirba Jonas Jančys. Čia kukurūzus auginis tik jaunimas. Tai – neseniai baigusios septynių metų mokyklą Danutė Balytė, Ona Semėnaitė ir kt. Jų parvėžiu reikėtų pasiekti ir tos pačios brigados kolūkiečių. Šiandienai Agnuliui, kurie vieš dar nepilnamų prie darnaus žemdirbių kolektyvo visuomeninio darbo.

J. PETRONIS

laukus — nors ir
šiandiena

— Žvilga, kaip gerai atžėrti kolūkiniai žirgai,— taip pasako ne vienas „Alizaros“ kolūkio kolūketis, žvilgtelėjęs į atremontuotus traktorius. Tai tiesa.

Kalbant apie artelės technikos remontą, jokių būdu negalima nepaminėti ir vyr. mechaniko J. Gaidimauską, jo padėjėjo A. Glemžos, kurie padarė viską, kad kolūkių traktoriai, prikabnamasis inventoriai laiku ir tinkamai būtų paruošti pavasario laukų darbams, sėjai.

Nebetoli ta diena, kai kolškie lau-
kuose suburgs plieniniai Iirgai, / ge-
rai paruoštą, patęstą dirvą pabrū-
auksiniai grūdai, kuriuos jau sena-
lvalė, išvėdino, galutiniai paruošė e-
jai sandėlininkas Bronius Meškėnas.

Y. GINZA

Mėšlo pakrovėjas, KELERIOPAI PASPARTINANTIS DARBA

Komunistų Partija ir Tarybinė vyriausybė daug dėmesio skiria tolesniam žemės ūkio išvystymui ir mechanizavimui. Inžinieriai, konstruktoriai, racionalizatoriai kuria naujas žemės ūkio mašinas, kovoja už pilnutinį sunkesnių darbų mechanizavimą.

Mūsų rajono racionalizatoriai irgi įsijungė į kovą už žemės ūkio darbų mechanizavimą. Žemės ūkio inspekcijos viršininko P. Matusevičiaus iniciatyva buvo pasiūlyta pagaminti traktorinės pakrovimo-iškrovimo šakės, kurios būtų galima panaudoti mėšlo bei šakniavaisių pakrovimui ir iškrovimui.

Žemės ūkio inspekcijos inžinieriai Algis Karosas, Giedantas Šilinis ir „Neries“ kolūkio mechanikas Felicijonas Šimonis ėmėsi darbo. Daug vakarų teko jiems praleisti prie braižymo lentos, įtemptai galvojant, skaičiuojant. Pagaliau trejeto veidas prašviesėjo, nuovargį lyg kas ranka nūmė. Ant stalo gulėjo originalių pakrovimo-iškrovimo šakių brėžiniai ir apskaičiavimai.

Prasidėjo antras mašinos kūrimo etapas — jos gaminimas. Gavę brėžinius, viską smulkiai aptarė, išnagrinėjo. Sakėms pagaminti panaudojome nurašytus traktorinio plūgo rėmus bei keletą nebetinkamų įvairių žemės ūkio mašinų detalių. Dar kartą viską nuodugniai patikrinome. Rodosi viskas gerai padaryta, viskas tvarkoje. Bet vis tik buvo neramu. O gal bandymas nepavyks. Gal kai kas buvo neteisingai apskaičiuota.

Pakrovimo-iškrovimo šakių išbandymas praėjo sėkmingai ir pilnai patelsino mūsų lūkesčius. Jos pritaikytos darbai su „MTZ“ traktoriumi, turinčiu hidraulinę sistemą. Agregato kėlimoji galia — 300 kg.

MOTERŲ TARYBA DIRBA

Neseniai „Tiesos“ kolūkyje sudaryta moterų taryba, kurios tikslas tikrinti kaip žiemoja visuomeniniai gyvuliai, kaip kaupiamos, vežamos į laukus vietinės trąšos, kaip organizuojami pirmieji ankstyvojo pavasario laukų darbai. Išrinkta moterų taryba, kurios sudėtyje — Danutė Petrulienė, Stasė Repšytė, Janina Repšienė, Eugenija Mažvilaitė ir kt. — veiksminga organizacija „Tiesos“ kolūkyje.

Labai svarbu reikiama linkme organizuoti tarybos darbą — rūpintis artėjančių moterų teisėmis, pareigomis, pasiekti, kad visos artėjančios moterys aktyviai dalyvautų kolūkinėje gamyboje.

Kolūkiečiai tikisi, kad šios tarybos darbas greitai laiku

Ji aptarnauja traktorininkas, valdantis traktorių. Šakės pilnai pavaduoja 4—5 žmonių darbą. Jomis galima pakrauti-iškrauti ne tik mėšlą iš fermų, bet ir šakniavaisius iš krūvų į mašinas ar vežimus.

Dabartinio metu mūsų pagamintas agregatas naudojamas kolūkyje įvairiems darbams. Jis dirba be sutrikimų ir kolūkiečiams daug kur padeda.

— Kad dar daugiau pa-

Nuotraukoje: „Neries“ kolūkio mechanizatorių Viliaus Lauciaus ir Valio Rotkino pagamintas pakrovėjas-iškrovėjas.

našų išradimų, tai ir dirbti būtų dar lengviau, — kalba kolūkiečiai.

Mes, mechanizatoriai, nestostime ties tuo, kas pasiekta. Atsiliėpdami į TSKP CK sausio Plenumo nutarimus, ieškosime naujų kelių, naujų būdų žemės ūkio darbams mechanizuoti. Būtu labai gerai, kad į šį garbingą darbo barą įsijungtų visų mūsų rajono kolūkių mechanizatoriai.

VILIUS LAUCIUS
VALYS ROTKINAS
„Neries“ kolūkio mechanizatoriai

Kaimo korespondentai dalinasi darbo patirtimi

KAIP RAŠYTI?

Toks klausimas dažnai kyla palikti paraštes, rašyti tik vienoje lapo pusėje. Nepamirškime tarp eilučių palikti nemažus tarpus, nes redakcija, rengdama laikraščio „Stalino keliu“ redakcijos neatsitinko skyriaus narei, tenka susidurti su medžiaga, liečiančia žemės ūkio klausimus. Ši patalysmai.

Blogai daro tie korespondentai, kurie laiškus redakcijai rašo mažuose popieriaus lapeliuose, subruka eilutes, nepaliekia paraščių, rašo abiejose lapelio pusėse, mažomis, neįskaitomomis raidėmis.

Visų pirma, kiekvienas rašomas laiškas turi būti konkretus ir aiškus.

Svarbiausia, aiškiai, tiksliai reikia užrašyti minimų laiške žmonių vardus, pavardes, vietovių pavadinimus, kur jie gyvena, kur dirba. Kiekviena žinutė, straipsnelis, korespondencija turi būti rašoma ant atskiro lapo. Negerai daro tie korespondentai, kurie į vieną popieriaus lapą parašo net kelias žinutes. Reikia rašyti taip, kad kiekvienos žinutės tekstas būtų gerai suprantamas. Visuomet re-

duos teigiamus rezultatus. Moterų tarybai reikia labiau kontroliuoti karvių melžėjų, kiaulių augintojų darbą. Pavyzdžiui, apie II brigados kiaulių šėrikę Valę Pellionienę kolūkiečiai atsiliepia ne kaip. Štai čia ir turi turti savo lemiama žodį kolūkio moterų taryba.

P. VORGUTIS

BRONĖ ŠEŠTOKAITĖ
„Vienybės“ kolūkio kolūkietė, redakcijos neatsitinko žemės ūkio skyriaus nare

KUPIŠKĖNAI KOVOSJE UŽ TARYBŲ VALDŽIA

PRISIMINUS GARBINGĄ PRAEITĮ

Daugelį metų Lietuvos darbo žmonės, jaunimas skurdo ir vargo. Už šviesesnio gyvenimo stekimą jaunimas buvo persekiojamas caro žandarų, savųjų ponų ir dvasiškių. Tačiau susipratęs jaunimas nesėdėjo sudėjęs rankų, o drauge su visa liaudimi, sekdamas Rusijos revoliucinių darbininkų pavyzdžiu, siekė išsivaduoti iš buržuazijos priespaudos, sukurti šviesesnį gyvenimą.

1918—1919 metais, nors Lietuvoje dar tebesiautėjo kaizeriškiosios Vokietijos žandarų gaujos, darbininkai, mažžemiai valstiečiai, kumečiai, jaunimas kūrė vietose Tarybas, kaip ir Rusijoje kovojo už tarybinę santvarką.

Aš tuo laiku gyvenau Žemaitijoje. Ten, bebėgdamos nuo Tarybų valdžios, buvo susigrūdusios vokiečių kariuonės, žandarų gaujos. O lietuviškieji ponai, buržuaziniai nacionalistai po jų sparnėliu savo atramas turėjo dvaruose ir klebonijose. Todėl Tarybų valdžia Žemaitijoje kūrė ypatingai sunkiomis sąlygomis. Buržuaziniai nacionalistai, padedant vokiečiams, stengėsi sunaikinti Tarybų komitetus. Ir vis dėl to jiems sunkiai sekėsi, nes darbo žmonės, ypač jaunimas, stėjo į liaudies milicijos eiles ir į Lietuvos Raudonosios Armijos pulkus. Aš pats 1919 metų sausio mėn. suorganizavau kelių dešimčių savanorių būrį, su kuriuo nuvykau į Šiaulius; ten prisijungė prie Raudonosios Armijos Žemaičių pulko. Ginant Tarybų valdžią, ne vienas jaunuolis žuvo kautynėse prie Luokės, Šiaulių ir kitose vietose. Gynusieji Tarybų valdžią jaunuoliai tikrai užsitarnavo

garbingą komjaunuolio ir Komunistų partijos nario vardą.

Lietuvos buržuazijai su užsienio imperialistų pagalba paskandinus kraujuje Tarybų valdžią, geriausieji liaudies sūnūs ir dukros nepalūžo, o toliau kovojo kaip pogrindininkai. Šioje kovoje jaunimas taip pat buvo gana veiklus.

Man apsigyvenus Kupiškio valsčiuje ir įsijungus į komunistinę - revoliucinę pogrindinę veiklą, mums daug padėjo komjaunuoliai Uršulė Petronytė iš Žaidelių kaimo, Petras Mockevičius, Povilas Jankauskas, Petras Varkalys, Povilas Moskevičius iš Kreivėnų kaimo, Petras Murauskas, Julė Petronytė iš Žaidelių kaimo ir daugelis kitų.

Petrą Mockevičių 1919 metais buržuaziniai nacionalistai žiauriai kankino ir drauge su Povilu Mikalausku prie Drulėnų kaimo sušaudė. Jų sužalotus lavonus, sulaužytus pirštus man pačiam teko matyti.

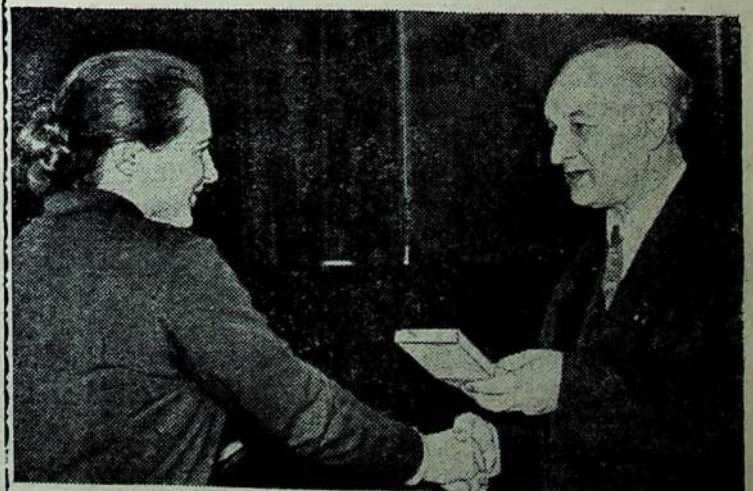
Jaunuoliai Petras Murauskas, Julė Petronytė ir kiti buvo kankinami kalėjimuose, o Alfonsas Bileka iš Pabudžių kaimo, Juodiškis iš Norilūnų, Julius Šinkūnas iš Iclūnų, Kazys Totoris iš Laičių dar vokiečių okupacijos metu buvo nužudyti.

Gerbia kupiškėnai Uršulė Petronytė, smetoninės fašistinės valdžios metais nukankintą kalėjime. Ji dar ankstyvoje jaunystėje, 1919 metais, pradėjo revoliucinę veiklą, su atsida vimu dirbo liaudžiai. Jos palaikai neseniai iš Kauno perkelti į broliškas kapines Kupiškėje.

Dabar džiugu, kad Kupiškio rajono jaunimas, vadovaujamas savo vyresniųjų draugų komjaunuolių ir komunistų, aktyviai dirba statant šviesųjį komunizmo rūmą, už ką savo laiku kovojo ir žuvo čia minėti draugai.

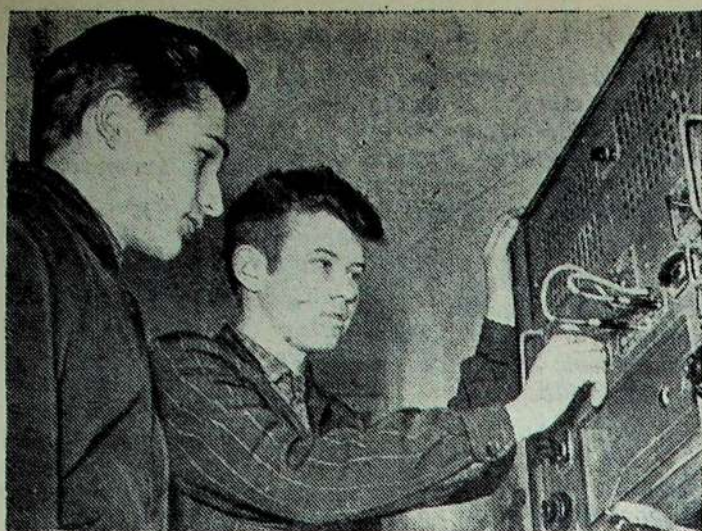
P. LISAS

TSKP narys nuo 1933 metų

Nuotraukoje: Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas J. Paleckis įteikia medali „Už darbo šaukumą“ Biržų rajono ligoninės vyriausiojo gydytojo pavaduotojui O. Urbanavičiui.

K. Akmenėlio (ELTOS) nuotr.

Šiais mokslo metais Nuotraukoje matome mokyklos radio mėgėjus Česlovą Drazdauską ir Juozą Arduvartį prie radijo aparato ir organizavo specialias radijo valandėles. Dabar mokykloje dažnai transliuojamos radijo programos.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Iš vienos dienos pašto

Jau penki metai kaip sandėlininku „ŽALGIRIO“ kolūkyje dirba P. Giedrys. Savo darbą jis atlieka visada kruopščiai, sąžiningai. Per visus darbo metus P. Giedrys dar negirdėjo nei iš valdybos, nei iš jos pirmininko blogo žodžio. O tai jau daug pasako.

A. KRIAUSZA

Mėgsta darbą, moka kultūringai pailsėti „UOGINIŲ“ kolūkio saviuolinkai. Neseniai jie atleis nariams parodė J. Baltušio 4 veiksmų dramą „Gieda gaideliai“. Vaidmenis geriausiai atliko L.

Rimantai, dar ne viskas padaryta

—O Vaivada, reikia pasakyti, imasi rūpinasi skaitytajais.

—Jis baigia pasiekti, kad kiekvienoje kolūkiečio šeimoje būtų skaitomos knygos.

—Ir pasieks, abejoti netenka...

Taip apie „Žadelkių“ kolūkio bibliotekos vedėją Rimantą Vaivadą kalbama rajoninėje bibliotekoje. Ir tai, reikia pripažinti, tiesa. Vaivada pamėgo biblioteką, knygas.

Tačiau kolūkietis šandieną reiklus. Jis ne tik geras gamybininkas, bet mėgsta ir kultūrinį gyvenimą. O R. Vaivada, matyt, pamiršo, kad reikia organizuoti liaudies šokių, dramos būrelius, kurie „Žadelkių“ kolūkyje visai apleisti. Nepatogu net priminti: R. Vaivada, kultūrinės įstaigos darbuotojas, pateko į kolūkio slenlaikraštį „Ežys“.

S. JANKAUSKAS

Vezbergaitė, Pažemeckaitė, Nagroskis ir kt.

V. ŠARKELYTĖ

TARYBINIO PIRMŲNO kolūkio saviuolinkai savo artelės nariams parodė K. Sajos vieno veiksmo komediją „Vis per gerą širdį“. Ypač gerai atliko Gecienės rolę žinoma visame rajone kolūkio verselių augintoja R. Žalinkevičiūtė.

J. LAPELIS

Nudžiugo „MITUVOS“ kolūkio karių melžėjos, kai prie galvijų fermos buvo įrengtas gyvulininkystės darbuotojams raudonasis kampelis. Čia geriausios kolūkio karių melžėjos E. Marcinkevičienė, E. Jusytė, M. Purnaitė, P. Varnauskienė kultūringai praleidžia savo laisvalaikius, noriai skaito laikraščius.

K. MALIUKONYTĖ

Jau daugiau negu metai, kaip MICIURINO vardo kolūkyje atidaryta parduotuvė. Kolūkiečiai labai patenkinti, kad rapinamasi jų reikalais, parduotuvėje visada gausu būtiniausių prekių. Tačiau parduotuvės vedėjas Jono Matulionio darbu jau nusiskundžiama. Jis pavėluotai atidaro parduotuvę, dažnai savavališkai padidina kai kurių maisto produktų kainas.

M. VALYTĖ

JUOKIASI PUODAS, KAD KATILAS JUODAS

Prie Kupiškio miesto komiso parduotuvės jau kuris laikas stovi satyrinis langas „Botagas“. Jį leidžia komjaunimo rajoninio komitetas. Deja, jis taip sukryps ir vos laikosi ant stulpų... Norisi priminti patarę: „Jaigu kritikuojai už kreivumą, pirmiausia, pats būk tiesus“...

K. PURTULIS
L. LUKŠYS
J. AUGULIS

Autojo kaimo ŽMONĖS

BRIGADININKĖ Ona Vilimienė

— To betruko—brigadai vadovaus moteris...—kalbėjo kal kurje kolūkiečiai, kai pirmos brigados brigadininke buvo išrinkta Ona Vilimienė.

— Kur tai matytai..

Tačiau šie kalbočiai apsiriko. Pirmos brigados nariai tvirtai tikėjo Ona Vilimienė, gerai ją pažinojo, todėl ir išrinko brigadininke. O kad ji sumaniūki, darbų organizatorė, kalba patys darbai.

Neseniai, dar tik mėnuo laiko kaip Ona Vilimienė dirba brigadininke, tačiau ir per šį laiką jau nemažai pasiekta brigadoje. Pagrindinį dėmesį brigadininke skiria galutiniam pasiruošimui pavasario darbams, veltinių trąšų išvežimui į laukus, žiemkenčių, daugiamečių žolų papildomam tręšimui organinėmis trąšomis. Kaupiant vietines trąšas, jas kompostuojant, vežant į cukriniams runkeliams, kukurūzams skirtus plotus kolūkyje šandieną užtikrintai pirmuoja Onos Vilimienės brigada.

V. ERŠKETĖNAS

«Gegužės Pirmosios» kolūkis

Iš praėjusio mėnesio

REDAKCIJOS PAŠTO

Praėjusį mėnesį „Stalino keliu“ redakcija gavo 217 laišku, kuriuose rajono kolūkių žemdirbiai, žemės ūkio specialistai, neatsitinkantys laikraščio korespondentai rašo apie vietinių trąšų sukaupimą, jų išvežimą į laukus, kompostavimą. Jau vasario mėnesį prasidėjo žemdirbių kova už gausų grūdinių kultūrų derlių trečiaisiais septynmečio metais. Apie tai savo laiškuose ir pasakoja laikraščio skaitytojai, mūsų korespondentai.

„Salamiesčio“ kolūkio pirmininkas Balys Šimonis savo straipsnių rinkinyje „Štai jie — mūsų rezervai“ rašo apie praėjusių metų pasiekimus žemės ūkio produktų gamyboje, o taip pat apie pasiruošimą šių metų ūkiniams darbams, apie esamus kolūkyje dar nepanaudotus rezervus. „Pagrindiniai rezervai, didinant laukų derlingumą,—rašo B. Šimonis,—organinės trąšos, mėšlas, tinkamas, savalaikis ir sumanus jų panaudojimas“.

Redakcijos neatsitinkantis propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas Vilijus Masilionis laikraščio skaitytojus supažindino su statybos-remonto kontoroje dirbančių jaunų komunistų, darbininkų užmojais, gyvenimu, buitinimi.

Šepetos durpių-kraiko gamykloje brigadininko Povilo Janušio brigadai suteiktas garbin-

gas komunistinio darbo brigados vardas. Šios brigados darbininkė D. Tatorytė redakcijai rašo: „Vieno kurio nors brigados nario interesai tapo bendrais visiems. Kolektyvas visada stengėsi padėti draugui nelaimėje, rūpinosi juo. Tai, kaip sakoma, sucomontavo kolektyvą. Susumavus 1960 m. socialistinio lenktyniavimo rezultatus, mūsų brigada buvo pripažinta nugalėtoja ir jai suteiktas garbingas komunistinio darbo brigados vardas“.

Redakcijos neatsitinkantis žemės ūkio skyriaus narių „Adomynės“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius E. Dorondovas, „Tarybinio pirmūno“ kolūkio agronomas A. Vidugiris, „Vienybės“ kolūkio kolūkietė B. Šeštokaite laikraščio puslapiuose plačiai pasakoja, kaip jų kolūkiuose kaupiamos, vežamos į laukus, kompostuojamos organinės trąšos, kad pirmiausia vietinėmis trąšomis reikia patrešti tuos plotus, kuriuose bus auginami cukriniai runkeliai, kukurūzai.

Daug laišku redakcija gavo apie kandidatų iškilimų rinkimams į vietinių Tarybų deputatus, o taip pat apie vykusių rajono kolūkiuose ataskaitinius rinkiminius susirinkimus.

SATYROS NUOTRUPOS

Automašinių skundas

Esame dvi seserys. Davė mums valstybinius vardus: LL 30 — 98 ir LŠČ 44 — 26. Turime gerą, sandarą garažą, bet jo dažniausiai nematome. Mūsų vieta ten, kur vairuotojai. Šiuo gi metu, dažniausiai jau garaže. Bet vėl bėda: šoferiai ir buhalteriai nenori pėsti vaikščioti, juk nuo „Skodinos“ kolūkio iki Kupiškio miesto oho ho kiek kelio... Prikabina, žiūrėk, prie traktoriaus ir velka, net kaulai mums braška... Visą dieną sėdime Kupiškėje, o vakare vėl tas pats DT čiumpa į glėbį...

Mano seselė LŠČ 44 — 26 nustojo sveikatos. Mat, jos vairuotojas A. Mociūnas, už blogą darbą išvytas iš buvusio Skapiškio MTS ir plyninės „Žaibas“, baigia mane nualinti. Vieną kartą net į miliciją su obuoliais buvau pakliuvusi. Du mėnesius Mociūnas mane „gydė“, bet po ligos visticl nei žingsnio negaliu savarankiškai žengti.

Kolūkio pirmininke Povilai Vizbarai, būk toks geras, išklausyk mūsų skundą!

Pasirašo: LL 30—98
LŠČ 44—26

rankose, o pinigai ant stalo

Nuo kumščio smūgio pašoksta stalas. Lošimas pačiame įkarštyje. Azarto iškreipti veidai. Kazys Bernatonis (Gedimino g. Nr. 54) šaukia:

— Namuose ir sienos remia! Visus!

Deja, nepavyko. Vėl moka. Petras Vinciušas (P. Cvirks g. Nr. 13) patenkintas šypsoi. Jam sekasi ir jis tuč tuojau nusprendžia ir ateityje niekur nedirbti, dykinėti, lošti, girtuokliauti...

Ne kaip einasi ir Gedimino gatvės gyventojai Juozui Remeikui, kuris irgi pralošia... Bet štai dar vienas prisistato — nepilnametis Povilas Bernatavičius...

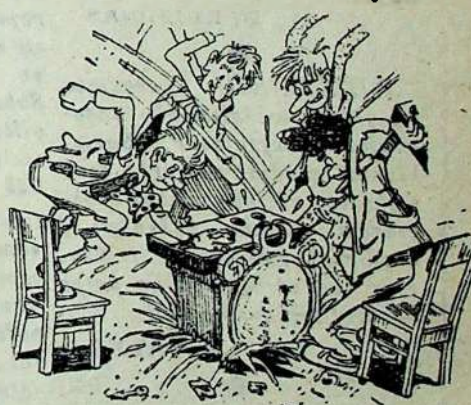
— Eisiu namo,—bijodamas, kad nebepralošyt pinigų, kuriuos jis jau išlošė, sako P. Vinciušas.

— Neisil — surinka K. Bernatonis.

Deja, kai tas vienu metu išlėna į kitą kambarį, P. Vinciušas su išloštais pinigais sprunka lauk...

K o r t o s

P. Vinciušą palydi keiksmų kruša. Tačiau lošimas tęsiasi.

Kas jie — šie lošėjai? Visu pirma, tai visokie dykaduoniai, girtuokliai, kuriems niekas nerūpi, niekas jų nejudina.

Ardykime, draugai, šiuos lizdus!

K. PETRAUSKAS
Milicijos darbuotojas

BIUROKRATUI

Kelių eksploatacijos ruožė dirba Leonora Balandienė. Apie jos biurokratišką elgesį redakcija gavo net keletą laišku. Vieną jų — elniuotą — spausdiname.

Balandienė Leonora
Kremta bulką, gaudo orą...
— Dieve duok jums apetit!..
— Pats ateik rytą iš rytol
Balandienė Leonora
Kremta dešrą, gaudo orą...
— Gero, drauge, apetit!..
— Netrukdyk! Ateik iš rytol..
Balandienė Leonora
Vaikštinėja sau po orą...
— Atečiau, mašinos reikia...
Ji net atsakyt nesteikia...

L. PUZELIS

MŪSŲ GIMTASIS MIESTAS

(Tęsinys. Pradžia Nr. 22 (1505)).

Kuopelėse būdavo nagrinėjami socializmo klausimai, vykdavo diskusijos, dainuojamos revoliucinės dainos ir t. t.

Sekmadientais ir turtais dienomis vykdavo viešieji mitingai, kurių metu buvo reikalaujama nuversti carizmą, kovoti už savas mokyklas, žodžio laisvę ir už geresnį gyvenimą darbo žmonėms.

1918—1919 metais Kupiškio darbo žmonės aktyviai dalyvavo kovoje už Tarybų valdžios įkūrimą ir jos sustvirtinimą. Tais audringaisiais metais Kupiškio apylinkėse kūrėsi Tarybos. Tų pačių metų pabaigoje kupiškėnai suorganizavo ir išvijo kalzerinius okupantus. Kupiškyje buvo įkurta Tarybų valdžia. Šiai kovai vadovavo žymus revoliucionierius-profesionalas Vladas Rekašius, kuris, 1918 metais gruodžio 24 dieną atvykęs į Kupiškį, aktyviai pradėjo vykdyti Centrinio Revoliucinio Komiteto įsiskelbtus uždavinius. Greitu laiku jis suorganizavo partijos apskrities komitetą, vyk-

domą komitetą, įsteigė Noriūnų dvare MTS, o Kupiškyje—šaltkalvių dirbtuvę ir vaistinę. Senosiose VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos patalpose VI. Rekašius skatydavo įdomius pranešimus miesto ir apylinkių pažangiajam jaunimui. VI. Rekašius ypatingai rūpinosi mokyklų steigimu, kad visi darbo žmonių vaikai galėtų mokytis ir taptų kultūringais socialistinės Tėvynės žmonėmis.

Komunistų partija mokė darbo žmones, kad iki galutinės pergalės reikia eiti didžiosios rusų tautos pavyzdžiu. Juk tik Rusijos tautos Didžiojo Spalio dienomis atvėrė viso pasaulio darbo žmonėms naujo gyvenimo erą.

Didžiajai ir garbingajai kovai už Tarybų valdžią ir mūsų rajone vadovavo priešakinis darbo žmonių būrys—Komunistų partija. Kupiškė-

nai pagrįstai didžiuojasi, kad darbininkai, darbo valstiečiai į šią kovą įnešė atitinkamą indėlį. Niekuomet jie neužmirš revoliucionieriaus-profesionalo Petro Pajarsko, Petro Varkalio, Povilo Liso, Antano Bruškio ir kt., kurie rajono darbo žmonėms rodė tikrąjį kelią į laisvą ir laimingą gyvenimą.

Ši Kupiškio revoliucionierių kovingą darbą laikinai nutraukė buržuaziniai nacionalistai, remiami vokiškųjų žandarų durtuvų.

Buržuazijos valdymo metais Kupiškis, kaip ir kiti panašūs miesteliai, buvo tik nedidelis valsčiaus centras, kuriame gerai gyveno įvairūs vertelvis, pirkliai, apylinkės dvarininkai, kunigai. Darbo žmonių masės skurdo tamsoje, buvo žiauriai eksploatuojamos. Kupiškyje tebuvo tik progimnazija su neįžymiu moksleivių skaičiumi. Jokių kultūrinių įstaigų nebuvo. Pats Kupiškis ir apylinkės garsėjo karčiamų gausumu. Pramonės beveik visiškai nebuvo, menkai buvo panaudojami ir vietiniai resursai.

(B. d.).

VI. REKAŠIAUS v. vidurinėje mokykloje lankėsi VII klasių moksleiviai Rita Skapiškio vidurinėje mokykloje Plūkaičiai, Laima Mikšytė, Vlado Krepšiniai, kurie draugiškoje rungtynėse susitiko su vietos moksleivių II komanda. Abu susitikimus laimėjo aikštės žaidėjai. Mergaitės rezultatu 27:9, o berniukai—58:26.

D. KULIŪNAS

GIRSTEIKIŲ pradinės mokyklos moksleiviai, vadovaujami mokytojos P. Savickienės, gražiai sutvarkė savo mokyklos aplinką. Dabar kiekvienam malonu pažvelgti į nuosirdų moksleivių triušą. Ypač tuo džiaugiasi jie patys—mažieji darbininkai.

A. VARNA

Baudžios panaikinimo Rusijoje 100-osios metinės paminėtos ALIZAVOS vidurinėje mokykloje. Šia tema paskaitą paskaitė vidurinės mokyklos mokytoja I. Baltruškaitė.

J. BERŽAS, V. LENGVENIS

„Kas daugiau žinos?“—tokio pavadinimo vakarų-konkurso buvo prarastas ČIVONIŲ septynmetėje mokykloje. Konkursoi buvo pateikta 15 klausimų iš rašytojos J. Žemaitės apsakymų bei J. Ragauskos knygos „Ite miera est“.

**STALINO
KELIU**

4 psl. 1961 m. kovo 22 d.

Geriausieji konkurse pasirodė VII klasių moksleiviai Rita Plūkaičiai, Laima Mikšytė, Vlado Vilimas ir kiti, kuriems buvo įteiktos dovanos.

P. TIMČENKA

VI. REKAŠIAUS v. vidurinėje mokykloje įvyko tarpklasinės vidurinėje mokykloje įvyko tarpklasinės varžybos tarp VIII ir VII klasių. Susitikimą laimėjo rezultatu 21:7 VIIa klasė. Geriausieji žaidė J. Jackevičius, P. Janonis ir J. Jurkevičius.

V. PETRONIS

SUBAČIAUS vidurinėje mokykloje įvyko tarpklasinės kvadrato rungtynės, kuriose dalyvavo V-VI klasių moksleiviai. Pirmą vietą laimėjo VIa klasės komanda, kurioje žaidė A. Šaparnis, V. ir A. Žgurekai bei kiti.

V. PENKAITIS

Su dideliu susidomėjimu klausėsi ALIZAVOS vidurinės mokyklos moksleiviai ir apylinkinių kolūkių kolūkiečiai paskaitos „Kas yra Vatikanas ir šiolaikinė katalikybė“. Labai įdomiai ir vaizdingai šia tema nupasakojo savo pergyventus įspūdžius Vatikane LTSR politinių žinių sklaidimo draugijos tikrasis narys Bezdaštnas. Po paskaitos drg. Bezdaštnui buvo pa-

teikta eilė klausimų, į kuriuos jie plačiai atsakė.

V. PLIAUKŠTAS,
J. PETRAITIS, J. JULYS,
V. KLEVAS, V. JAUNIS

SUBAČIAUS vidurinėje mokykloje įvyko tarpklasinės rungtynės tarp VIII ir VII klasių. Susitikimą laimėjo rezultatu 21:7 VIIa klasė. Geriausieji žaidė J. Jackevičius, P. Janonis ir J. Jurkevičius.

Č. VALAITIS

Neseniai VI. REKAŠIAUS v. vidurinėje mokykloje lankėsi LTSR politinių žinių sklaidimo draugijos tikrasis narys Bezdaštnas. Mokyklos moksleiviai atidžiai išklausė jo paskaitos „Apie Vatikaną ir šiolaikinę katalikybę“, paskaitininkui pateikė keletą klausimų.

V. PETRONIS

Neseniai MAKSVYČIŲ septynmetėje mokykloje įvyko klausimų-atsakymų vakaras. Moksleiviai sužinojo apie Marso kanalus, saulės dydį ir temperatūrą, žmogaus kilmę ir t. t. Pasibaigus atsakymams, sekė žokiai ir žaidimai.

A. ERDVYTĖ

„VEŽIONIŲ“ kolūkių mokytoja gausiai atsilankė į pradinę mokyklą, kurioje įvyko iškilmingas Tarptautinės moters dienos minėjimas. Mėginę programą savo mamytėms atlikti patys moksleiviai.

V. ŠIDLAUSKAITĖ

Vagis apvogė vagi

Kai Povilas Navickas iš vo pagrobusi Augustinienė „Laukminiškų“ kolūkiečio išgėrė su Boleslovu Drevinsku (Gedimino g.) pusę litro, staiga jis pajuto dar didesnę norą gerti. Ir ne tik gerti!

— Man, broliuk, reikia linksmybės!—kalbėjo pagautas įkvepimo Navickas,—žinai, aš pinigų turiu iki kaklo...

— Bet iš kur?...

— Ne tavo reikalas!—nutraukė Navickas ir jo rankose blykstelėjo naujaitelaitis 400 rb.

Po valandėlės abu draugeliai išvyko testuoti girtuokliavimo. Bet kur užsukti? Į restoraną? Ne! Daug aktyvūs, o ir padainuoti, pasiausti negalima... Dingo jie prie Gedimino gatvės Nr. 56 namo, kuriame gyvena Mare Augustinienė-Gilvydaitė ir Ona Lankauskaitė. Viduje ant stalo šypstelėjo dvi degtinės bonkos ir penktos bonkos „Žigulnio“...

— Aš, iš pasitenkinimo sudejavo Anelė Stukienė.

— O viešpateli!—pradžiugo Bronė Čižienė.

— Kokie mieli svečiai!—kartu suriko M. Augustinienė ir O. Lankauskaitė.

Na ir prasidėjo. Kiek ten buvo išgerta degtinės, gal būtų, nei pats nelabai nežino. Tik staiga apie 4 valandą ryto troboje sugriaudė ryksmas:

— Kur pinigai?! Kur pinigėliai?

Lyg pašautas lutas po trobą blaškėsi Povilas Navickas. Lyg nekaltą avėlė Augustinienė gynėsi:

— Nieko nežinau, nieko nežinau...

Deja, po kratos vis dėl to paaiškėjo, kad pinigų bu-

PIRMĄ KARTĄ
KUPIŠKYJE

Neseniai rajono kultūros namuose pirmą kartą buvo prarastas rajoninės jaunųjų sunkumų kilnojimo varžybos. Pirmenybėse dalyvavo penkių svorio kategorijų Kupiškio bei Skapiškio sportininkai. Komandinės varžybas laimėjo mūsų miesto sunkumų kilnotojai bendru rezultatu 945—935 kg. Pagal svorių kategorijas nugalėtojai tapo: (lengviausias svoris)—D. Girklys, (puslengvis)—F. Stankevičius, (lengvas)—P. Milašius, (pusvidutinis)—E. Gūra, (vidutinis)—R. Babickas.

Pirmenybės parodė, kad jaunieji sunkumų kilnotojai gerai dirba su savo treneriu J. Mikevičiumi. Dirbkite ir toliau su ugnėle, jaunieji draugai, nes jūsų laukia respublikinės varžybos šilutėje.

R. SEMENAS
LSD „Nemunas“ rajono tarybos pirmininkas

vo pagrobusi Augustinienė.

Teismas. Skelbiamas nuosprendis. Dumetel...

—Gera! vagylei, — kalbėjo patenkinti nuosprendžiu kupiškėnai.

Tačiau kas gi tas Povilas Navickas? Iš kur pas jį tie pinigai? Jis irgi toks pat. O tie pinigai—vogti... Nors jam nuosprendžio dar nebuvo, bet bus! Mūsų visuomenėje tokioms piktžolėms nėra ir nebus dirvos!

V. JONAITIS

Redaktorius S. ZAUKA

VISI
PAVASARIO
ŠVENTĖ!

JEIGU NORI LINKSMAI IR KULTŪRINGAI PRALEISTI ATEINANTĮ SEKMADIENĮ, NEUŽMIRŠK ATILANKYTI Į KUPIŠKIO Miesto TARYBŲ AIKSTĖ.

PAVASARIO ŠVENTĖS SUKURSIME SU ŠOKIAIS IR DAINOMIS, ŽAIDIMAIS IR LENKTYNĖMIS. GALĖSITE IŠBANDYTI LAIMEDINĘDAMI MARGUČIUS, GALĖSITE VIE TOJE PRAŠYTI PAGAL PAGEIDAVIMĄ ATLIKTI MĖGSTAMĄ JŲSŲ DAINĄ AR ŠOKI. DAUG GROŽIO, DŽIAUGSMO JUMS ATNEŠ PAVASARINIS KARNAVALAS!

ORGANIZACINIS
KOMITETASKOOPERATYVŲ NARIŲ
ŽINIAI

Kupiškio rajoninės kooperacijos valdyba praneša, kad kooperatyvų narių perregistravimas ir dividendų išmokėjimas už 1960 metus pratęsiamas iki balandžio 1 d.

Visus kooperatyvo narius prašome nedelsiant persiregistruoti.

KUPIŠKIO RAJKOOPSĄJUNGA

Parduodamas gyvenamasis namas ir tvartas. Kreiptis adresu: Nociūnų apylinkė, Kinderių kaimas, Liuda Šlapelienė.

Uršulė Varnauskienė parduoda gyv. namą ir kitus pastatus, esančius Žaidelių kaime, „Tiesos“ kolūkyje. Kreiptis pas K. Petronį, gyv. Gindvilų kaime, „Mituvo“ kolūkyje.

Pil. Sabulis Vladas, Juozo s., gyv. Kupiškio raj., Gyvulių bazės kontoroje iškelė išuokos bylą pil. Sabulienei-Leišylei Paulei, Povilo d., gyv. Kupiškio m., Vytauto g-vė Nr. 67.

Bylą nagrinės Kupiškio rajono liaudies teismas.

Pil. Biškauskas Povilas, Jurgio s., gyv. Kupiškio raj., Noriūnų apyl., Stičkainio km., iškelė išuokos bylą pil. Biškauskienei-Talačkaičiai Anelėi, Adomo d., gyv. Kaune, Kęstučio g-vė Nr. 20. Bylą nagrinės Kauno miesto liaudies teismas.